

Визнання сучасних процесів соціалізації економіки дає можливість ефективного планування доходів і витрат, розробляти оптимальні управлінські рішення в умовах інфляції та безробіття. Краще і ширше впровадження корпоративної соціальної відповідальності бізнесу українськими компаніями може допомогти створити нові ринки в Україні і за її межами, допомогти вирішити соціальні і екологічні проблеми, поліпшити доступ компаній з українським капіталом до міжнародних ринків. А це величезні переваги, до яких необхідно прагнути, щоб розробити і запровадити українські стандарти системи управління соціальною відповідальністю.

Необхідно зазначити, що корпоративна соціальна відповідальність в Україні перебуває на стадії свого формування та становлення. Майбутнє корпоративної соціальної відповідальності в Україні залежить від важливості соціальних питань для компаній. Моральні переконання власників бізнесу, необхідність сертифікації для освоєння інших ринків – усі ці фактори є вагомими для визначення власної, української сутності соціальної відповідальності та індивідуальних стратегій для окремих компаній. Але ці процеси потребують активної підтримки з боку держави, яка повинна визначити основні принципи та стимули корпоративної соціальної відповідальності для підприємницьких формувань.

Зінченко Ф.А.,
асистент кафедри міжнародних фінансів

ШЛЯХИ ПОСИЛЕННЯ КОМУНІКАЦІЇ БІЗНЕСУ ТА ВІТЧИЗНЯНОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ

В умовах сьогодення концепція соціальної відповідальності стає характерною рисою успішних компаній зі світовим ім'ям, соціально відповідальний бізнес приваблює до себе довіру суспільства, інвесторів і нових акціонерів.

Соціальна відповідальність бізнесу – це добровільний вклад компанії у розвиток суспільства у соціальній, економічній та екологічній сферах, пов'язаний як із основними напрямками діяльності так й векторами необхідними суспільству, де цей бізнес функціонує.

Одним із таких напрямків є освітня сфера. У сучасних реаліях, в епоху постіндустріального суспільства, саме наука та вища школа зокрема, мають бути в епіцентрі зусиль державної економічної політики. За умови ефективного використання вітчизняний науковий потенціал може стати джерелом конкурентоспроможності для економіки в ХХІ сторіччі.

Суттєвим чинником цього важливого процесу є результативна взаємодія вищих навчальних закладів і національного бізнесу. Існуюча сьогодні в Україні практика індустріально-освітньої комунікації є застарілою і не зовсім відповідає вимогам сучасності. Головною проблемою є різне сприйняття і бачення моделі й результатів співробітництва з боку зацікавлених сторін.

Так, роботодавці вважають українську освіту занадто «теоретичною» та малоприспосованою до реальних проблем бізнес середовища. Університетам, у свою чергу, цілком обґрунтовано з огляду на довгорічну практику та історію розвитку, важко відмовитись від усталеного співвідношення прикладного та теоретичного аспектів вітчизняної освіти.

У той же час у сучасних умовах стабільно зростає попит з боку відвідувачів університетів до покращення розвитку креативного мислення, та відчувається готовність до перекваліфікації. Компанії потребують висококваліфікованих кадрів з інноваційним потенціалом і лідерськими позиціями. Тому необхідно сконцентрувати зусилля на збільшенні участі студентів у дослідницьких проектах і розробках.

Окрім цього освітні програми повинні по можливості бути максимально інтегровані до реального сектору економіки, й відповідати таким вимогам: доступність, конкурентоспроможність, інформаційна забезпеченість, відкритість у світовому масштабі.

Для посилення індустріально-освітньої інтеграції необхідно:

- підвищувати організаційні можливості центрів зайнятості при університетах;
- продовжувати практику проведення ярмарок вакансій;
- активізувати участь представників бізнесу в консультативних органах ВУЗів;
- зменшити бюрократичні процедури та зробити гнучкими взаємовідносини бізнесу та університетів на етапі виробничої практики студентів;
- залучати фахівців із ділового середовища для написання навчальних програм і безпосередньої участі в процесі навчання, особливо в процесі налагодження ділових ігор.

Підсумовуючи можна сказати, що запорукою успішної співпраці є ситуація при якій, компанії мають реальну, недекларативну політику та стратегію партнерства з університетами, які в свою чергу використовують у процесі навчання навчальні плани та програми, що максимально враховують вимоги сучасного бізнесу.